Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) (jud. Marcel Gandrabur)
Dosarul nr. 3a-795/22
2-20007313-02-3a-13042022

D E C I Z I E

05 iulie 2023 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Veronica Negru
Judecători Ina Dutca și Ecaterina Palanciuc
Grefier Alin Andrieș

examinând în ședință publică apelul declarat de SRL„Filaro Impreg Service” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2021, emise în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către SRL„Filaro Impreg Service” împotriva Biroului Vamal și Serviciului Vamal, privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă :

În data de 17 ianuarie 2020, Societatea cu răspundere limitată „Filaro Impreg Service”, a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Biroului Vamal și Serviciului Vamal, privind anularea deciziilor de clasificare a mărfurilor nr. 269 și nr. 270 din 18 noiembrie 2019, a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21 noiembrie 2019, precum și a deciziei de regularizare nr. 1638 din 06 decembrie 2019.

În motivarea acțiunii depuse, reclamanta a indicat că, în data de 05 octombrie 2015, SRL „Filaro Impreg Service”, a purces, cu marfa importată și anume ”Utilaje pentru recoltat: Platforma de recoltat: Model PLUK-O-TRAK SR., număr de serie 32513025: A.P. 2015”, la procedura de declarare și vămuire a mărfurilor la Postul Vamal nr. 3029, Chișinău 3, PVI Industrială. Declarația primară DV I65091 din 05 octombrie 2015. Iar astfel, la momentul întocmirii declarației primare DV I65091, la rubrica 33, intitulată ”Codul mărfurilor”, a fost indicat, conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014, codul tarifar 84335985, cu poziția ”Utilaje pentru recoltat”.

Totodată, comunică reclamanta că, în data de 18 septembrie 2017, SRL ”Filaro Impreg Service”, a purces, cu marfa importată și anume 2 unități/set ”Utilaje pentru recoltat: Platforma de recoltat: Model TECNOFRUIT CF110, număr de serie 1100158: A.P. 2017 - 1 SET: (nr. Serie 1100159: A.P. 2017) - 1 set”, la procedura de declarare și vămuire a mărfurilor la Postul Vamal nr. 2070, Chișinău 1, PVI Industrială. Declarația primară DV - I 86513 din 18 septembrie 2017. Iar astfel, la momentul întocmirii declarației primare DV - I 86513, la rubrica 33, intitulată ”Codul mărfurilor”, a fost

indicat, conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014, codul tarifar 84335985, cu poziția ”Utilaje pentru recoltat”.

Prin urmare, relatează reclamanta că, în data de 10 octombrie 2019, de către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, s-a emis și ulterior s-a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Filaro Impreg Service”, citație de revendicare nr.14990, solicitându-se prezența administratorului pentru a prezenta suplimentar documente și informații, ce au fost prezentate.

În data de 18 noiembrie 2019, de către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, s-a emis cu numărul 269, decizia de clasificare a mărfurilor în temeiul art. 141^2, alin. (2^2) din Codul Vamal, conform căreia Biroul Vamal Centru a stabilit pentru marfa importată în data de 18 septembrie 2017, un alt cod al mărfii și anume: 842890900.

Astfel, susține reclamanta că, la înmânarea deciziilor de clasificare a mărfurilor, actele ce au stat la baza justificării nu au fost prezentate și textul lor nu a fost relatat. Iar în această privință, în data de 26 noiembrie 2019, de către SRL „Impreg Service”, a fost înaintată cerere privind eliberarea actelor menționate. Însă, până la întocmirea prezentei cereri actele solicitate nu au fost eliberate.

În acest context, comunică reclamanta că, nefiind de acord cu deciziile de clasificare a mărfurilor emise în data de 18 noiembrie 2019, în interiorul termenului de 10 zile și anume în data de 27 noiembrie 2019, a contestat inițial la Serviciul Vamal, deciziile de clasificare nr. 269 și 270. Iar în data de 20 decembrie 2019, SRL „Filaro Impreg Service”, a primit de la Serviciul Vamal, răspuns la cererile prealabile privind anularea deciziilor, prin care solicitările au fost respinse indicându-se că, codurile mărfurilor stabilite de organul vamal conform deciziilor de clasificare nr. 269 și 270 s-au efectuat în corespundere cu prevederile legale în vigoare.

Totodată, relatează reclamanta că, în data de 21 noiembrie 2019, în temeiul Raportului nr. 6866 din 18 noiembrie 2019 și deciziilor de clasificare a mărfurilor cu numerele 269 și 270, Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru a emis procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R. Iar SRL „Filaro Impreg Service”, nefiind de acord cu procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R emis în data de 21 noiembrie 2019, în interiorul termenului prevăzut de art. 216 alin. (8) Cod Fiscal și anume în data de 04 decembrie 2019, a contestat la organul vamal emitent procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale. Iar în data de 03 ianuarie 2020, SRL „Filaro Impreg Service”, a primit de la Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, răspuns la cererea prealabilă privind anularea procesului - verbal de reverificare a declarațiilor vamale, prin care solicitarea a fost respinsă.

În aceeași ordine de idei, indică reclamantul că, în data de 06 decembrie 2019, invocându-se ca motiv prevederile pct. 3 lit. a), c) din ordinul Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31 iulie 2014, cât și presupusa clasificare tarifară eronată, Serviciul Vamal, a emis decizia de regularizare nr. 1638, iar SRL „Filaro Impreg Service”, nefiind de acord cu decizia de regularizare emisă în data de 06 decembrie 2019, în interiorul termenului de 10 zile și anume în data de 16 decembrie 2019, a atacat inițial la aparatul central al Serviciului Vamal, decizia de regularizare. Iar în data de 10 ianuarie 2020, SRL „Filaro

Impreg Service”, a primit de la Serviciul Vamal, răspuns la cererea prealabilă privind anularea deciziei de regularizare. Însă, solicitarea privind anularea deciziei de regularizare a fost respinsă.

Astfel, consideră reclamanta, că decizia de regularizare nr.1638 din 06.12.2019, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21.11.2019 cât și deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 269 și 270 din 18 noiembrie 2019, emise de către Biroul Vamal Centru, sunt neîntemeiate. Or, conform deciziei de regularizare enunțate supra și anume pct. 4 ”Motivele întocmirii deciziei de regularizare” identifică faptul că procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21 noiembrie 2019, reprezintă unul din motivele emiterii, deciziei de regularizare. Însă, procesul-verbal este unul nelegal or, conform prevederilor pct. 110 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17 octombrie 2018, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale prevăzut de Codul vamal, este un act procedural care se procesează conform procedurii stabilite la actul de audit post-vămuire, potrivit prezentelor norme. Acesta se întocmește în cazul reverificării unei sau mai multor declarații vamale rezultate cu constatarea încălcărilor legislației și deține același statut juridic ca și actul de audit post-vămuire.

Totodată, indică reclamanta, că conform pct. 103 din Regulamentul enunțat: actul trebuie să cuprindă motivele de fapt și temeiurile de drept în ceea ce privește constatările și măsurile dispuse de echipa de control. Constatările din act trebuie sa fie bazate pe documente și date expuse clar și precis, eliminându-se orice elemente și aprecieri subiective, care încarcă nejustificat conținutul acestuia. Iregularitățile constatate se consemnează în mod obligatoriu în act, precizându-se prevederilor legale încălcate.

Suplimentar, relatează reclamanta, că art. 202^9 din Codul vamal, indică că, actul de audit post-vămuire reprezintă un document de forma stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de colaboratorul vamal al organului care a exercitat controlul, în care se consemnează rezultatele auditului post-vămuire. În act se va descrie obiectiv, clar și exact încălcările legislației și/sau ale corectitudinii de calculare și stingere a obligației vamale și ale măsurilor de politică economică cu referire la informațiile, datele, documentele sub orice formă, indicându-se actele normative încălcate.

În acest sens, reclamanta examinând procesul-verbal care prevede doar o descriere a evenimentelor, constată cu certitudine că actul nu cuprinde motivele de fapt și temeiurile de drept, constatările nu sunt expuse clar și precis și nu se precizează care totuși prevederi legale au fost încălcate or, principiul de derulare a activității de control ulterior este redat prin clarificarea tuturor neconcordanțelor.

Mai mult decât atât, în conformitate cu legislația vamală, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, urma a fi întocmit doar în cazul în care se identificau/constatau erori/contradicții între declarația vamală și documentele verificate. Însă, procesul - verbal contestat nu menționează care sunt contradicțiile dintre actele verificate și declarația vamală, fiind ignorat faptul că informația din declarațiile vamale și anume codul vamal corespunde cu codul vamal reflectat în actele întocmite de exportator și care au stat la baza întocmirii declarațiilor, respectându-se cu strictețe prevederile

Convenției internaționale privind Sistemul armonizat de descriere si codificare a mărfurilor, la care RM a aderat în data de 22 aprilie 2004 prin Legea nr. 112-XV, inclusiv art. 3.

Un alt motiv ce a dus la întocmirea deciziei de regularizare este reprezentat prin „Clasificarea tarifară eronată" citat încheiat. Însă, această concluzie, consideră reclamanta, că este una nefondată și nu poate sta la baza deciziei de regularizare. Iar întru constatarea faptului, că întreprinderea SRL „Filaro Impreg Service", a respectat cu strictețe la importul mărfurilor, prevederile legislației atât naționale cât și internaționale, indică reclamanta că: la momentul întocmirii declarațiilor primare DV – I 65091 și DV – I 86513, la rubrica 33, intitulată „Codul mărfurilor", a fost indicat, conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor (aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014), codul tarifar 84335985, cu poziția Utilaje pentru recoltat, textului poziției 8433. Or, la speță se relatează, că legislația privind clasificarea mărfurilor a apărut odată cu adoptarea Legii nr. 112 din 22 aprilie 2004, prin care Republica Moldova a aderat la Convenția internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, care este unul din documentele de bază elaborate de Organizația Mondială a Vămilor.

Obiectivul principal al Convenției privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor este facilitarea operațiunilor de comerț exterior, prin unificarea clasificării mărfurilor în țările participante la convenție.

Acest lucru este posibil prin utilizarea unei singure nomenclaturi a mărfurilor, care exclude necesitatea reclasificării mărfurilor, cum ar fi în cazul utilizării nomenclaturilor diferite.

Astfel, Convenția internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor stipulează, că fiecare parte contractantă se angajează ca, de la data la care aceasta intra in vigoare, în ceea ce privește nomenclaturile sale tarifare și statistice să fie conforme cu nomenclatura acesteia.

Prin urmare, la elaborarea nomenclaturilor sale tarifare și statistice, părțile contractante sunt obligate: să folosească toate pozițiile și subpozițiile Nomenclaturii Sistemului Armonizat, fără completări sau modificări, precum și codurile numerice aferente acestora; să aplice regulile generale pentru interpretarea Nomenclaturii Sistemului Armonizat, precum și toate notele privind secțiunile, capitolele și subcapitole și să nu modifice domeniul de aplicare a acestor secțiuni, capitole, poziții sau subpoziții; să respecte ordinea de numerotare a Nomenclaturii Sistemului Armonizat.

Totodată, indică reclamanta, că țara producătoare a mărfii importate de către SRL „Filaro Impreg Service", este, Italia – țară, care de asemenea a aderat la Convenția internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor. Iar conform actelor de însoțire a mărfii, exportatorul a atribuit codul tarifar 843359850, cod pe care l-a declarat și întreprinderea SRL „Filaro Impreg Service", acceptat suplimentar și de către Serviciul Vamal.

În astfel de circumstanțe invocând prevederile Convenției internaționale privind Sistemul armonizat de descriere si codificare a mărfurilor, la care RM a aderat în 22 aprilie 2004 prin Legea nr. 112-XV, inclusiv art. 3, comunică reclamanta că, SRL „Filaro Impreg Service", nu a fost în drept să indice alte coduri tarifare, decât cel indicat de țara

exportatoare. Or, prin atribuirea codului tarifar 843359850, nu a fost încălcată norma tarifară. Iar pe lângă Legea nr. 112 din 22 aprilie 2004 pentru aderarea Republicii Moldova la Convenția internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor; Codul Vamal, „Clasificarea mărfurilor conform Nomenclaturii combinate", Legea nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, care reprezintă componența actelor legislative și normative obligatorii de drept pentru clasificarea mărfurilor, se utilizează și Notele explicative la sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor elaborate și aprobate de Organizația Mondială a Vămilor. Or, art. 7 din Codul Vamal indică că, dacă acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decât cele prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative în domeniul vamal ale Republicii Moldova, prioritate au acordurile internaționale. Iar prevederile art. 6 Cod vamal, indică că apărarea drepturilor și intereselor plătitorilor vamali se face pe cale judiciară sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației vamale se vor interpreta în favoarea plătitorului vamal.

Conform Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat prin Legea nr.112 din 02.07.2014, la art.193, 1) Părțile convin că legislațiile lor respective în domeniul comercial și vamal sunt, în principiu, stabile și cuprinzătoare și că dispozițiile și procedurile sunt proporționale, transparente, previzibile, nediscriminatorii, imparțiale și aplicate în mod uniform și eficace și, printre altele: protejează și facilitează schimburile comerciale legitime prin aplicarea eficace a cerințelor legislative și prin asigurarea respectării acestora; evită sarcinile inutile sau discriminatorii asupra operatorilor economici, previn fraudele și oferă facilități suplimentare operatorilor economici care prezintă un nivel înalt de respectare a normelor; utilizează un document administrativ unic pentru declarațiile vamale; adoptă măsuri care duc la creșterea eficienței, a transparentei și la simplificarea procedurilor și a practicilor vamale la frontieră; aplică tehnici vamale moderne, inclusiv evaluarea riscului, controale postvămuire și metode de audit contabil al întreprinderilor, pentru a simplifica și a facilita intrarea pe piață a mărfurilor și acordarea liberului de vamă pentru acestea; urmăresc reducerea costurilor și creșterea predictibilității pentru operatorii economici, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii; fără a aduce atingere aplicării criteriilor obiective de evaluare a riscurilor, garantează aplicarea nediscriminatorie a cerințelor și a procedurilor aplicabile importurilor, exporturilor și mărfurilor aflate în tranzit; aplică instrumentele internaționale aplicabile în domeniul vamal și comercial, inclusiv cele elaborate de Organizația Mondială a Vămilor (OMV) (cadrul de standarde privind securitatea și facilitarea comerțului mondial), de OMC (Acordul privind valoarea în vamă), Convenția de la Istanbul privind admiterea temporară din 1990, Convenția internațională privind Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor din 1983, Convenția ONU din 1975 privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, Convenția internațională privind armonizarea controalelor mărfurilor la frontiere din 1982, precum și orientările practice ale Comisiei Europene în domeniul vamal (customs blueprints). Pentru a se asigura o

clasificare uniformă la nivel european Comisia UE, adoptă regulamente de clasificare pentru anumite categorii de mărfuri.

Astfel, pentru codul mărfii stabilit de către Biroul Vamal Centru și anume 842890900, se indică că: dispozitiv hidraulic de ridicare, prevăzut cu patru roți și o platformă de lucru. Dispozitivul de ridicare este echipat cu un motor care acționează numai brațul telescopic de ridicare. Comenzile brațului telescopic se află pe platforma de lucru. Dispozitivul de ridicare dispune de patru stabilizatori retractabili care se fixează pe sol, în cazul în care se utilizează dispozitivul de ridicare. Nu dispune de un motor de propulsie și nu este proiectat pentru a fi utilizat pe drumuri publice. Dispozitivul hidraulic de ridicare este un braț telescopic cu deplasare verticală. Este echipat cu o platformă de lucru de 0,66 m x 0,66 m și o nacelă de siguranță. Dispozitivul de ridicare are o înălțime maximă de 12,8 m și o încărcătură utilă de 160 kg. A se vedea ilustrația D [1].

În acest context, atenționează reclamanta, că la datele indicate de către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, în deciziile de clasificare a mărfurilor, care au dus la întocmirea procesului - verbal, și anume: ”rezultă că produsul ”PLUK-O-TRAK Senior Standart” și ”TECNOFRUIT CF 110” reprezintă o mașină autopropulsată cu patru roți motrice, pusă în mișcare de un motor pe benzină și respectiv un motor diesel, au 6 benzi transportatoare ce încarcă fructele în ladă și 4 platforme hidraulice (...)”.

Iar examinând declarațiile vamale nr. I 65091 din 05 octombrie 2015 și I 86513 din 18 septembrie 2017, prin prisma celor indicate mai sus constată că descrierea mărfurilor indicată în rubrica 31 a declarației vamale corespunde informațiilor din actele aferente tranzacției; descrierea mărfurilor indicată în rubrica 31 a declarației vamale corespunde codului mărfurilor indicat în rubrica 33 a declarației; clasificarea este efectuată prin aplicarea corectă a prevederilor Legii privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, mai mult decât atât codul mărfii indicat la rubrica 33 a declarației corespunde cu codul mărfii indicat de către exportator în actele aferente tranzacției.

Astfel, careva erori și contradicții între declarația vamală și documentele verificate, nu sunt, respectiv prin acțiunile/inacțiunile colaboratorilor vamali, care la examinarea cauzei/speței au operat/aplicat selectiv și eronat prevederile legislației naționale, ignorând prevederile Convențiilor internaționale la care Republica Moldova este parte, s-a purces la emiterea actelor administrative/decizii nefondate și nelegale, motiv din care urmează a fi anulate or, obiectul deciziilor atacate nu corespunde descrierilor indicate atât de către legislația națională, cât și de cea internațională.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2021, acțiunea înaintată de către SRL„Filaro Impreg Service” împotriva Biroului Vamal și Serviciului Vamal, privind anularea actului administrativ individual defavorabil, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În data de 20 decembrie 2021, SRL„Filaro Impreg Service”, a declarat apel nemotivat, iar în data de 22 aprilie 2022, apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2021, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea apelului declarat, apelanta invocat argumentele indicate mai sus întru susținerea acțiunii înaintate în judecată. Suplimentar comunicând că, instanța de fond absolut nu s-a pronunțat asupra argumentelor reclamantei și motivul respingerii acestor.

Mai mult ca atât, instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra motivului din care au fost respinse motivele și normele legale invocate de reclamantă. Or, norme legale citate de instanță și reținute în favoarea soluției privind respingerea acțiunii au fost intrepretate selectiv fără a fi intrepretate în ansamblu, ceia ce inevitabil putea să indice despre temeinicia acțiunii.

Totodată, susține apelanta, că instnța de fond a omis să intrepteze regula imperativă stabilită în același articol și invocată de reclamantă care prevede că, termenul maxim stabilit pentru efectuarea controlului suplimentar și emiterea deciziei de clasificare nu va depăși 90 de zile calendaristice de la data ridicării mărfurilor din vamă. Iar în cazul dat termenul nominalizat a fost esențial depășit, având în vedere faptul că importuri respective a utilajelor pentru recoltat au fost efctuate în data de 05.10.2015 și 18.09.2019, iar decizii de clasificare au fost emise în data de 18.11.2019, iar astfel, în consecință organul vamal nu a fost în drept să emită decizii de clasificarea marfurilor respective, depășind termenul imperativ de 90 zile.

La fel, indică apelanta, că conform prevederilor art. 141^{2} alin. (2^{13}) din Cod vamal, obligația vamală apărută urmare a încheierii controlului suplimentar privind stabilirea definitivă a codului mărfurilor se încasează din contul garanției constituite, imediat după aducerea la cunoștință a deciziei de regularizare plătitorului vamal. Iar astfel, în cazul dat, majorarea de întârziere nu se calculează. Însă, necătînd la aceste prevederi legale atât organul vamal cât și instanța de fond au ignorat prevederi legale imperative și nu au dat aprecierea cuvenită lor.

Totodată, indică apelanta, că în cadrul controlului nu au fost identificate factorii ce au indicat la indicarea intenționată sau cu revoința de către declarant a datelor incorecte sau incomplete la completarea declarației. Iar anume aceste circumstanțe puteau servi temei pentru ultrioara emiterea deciziei de clasificare. Or, simpia omitere de catre organul vamal a obligației de a verifica declarația vamală nu poate servi temei pentru emiterea deciziei de clasificare. Întrucât, organul vamal a avut la dispoziție un șir de măsuri pentru identificarea bunurilor importate anume la momentul importului și nu peste patru ani, aplicând sancțiuni pecuniare.

Mai mult ca atât, în primul rând controlul respectiv nu a respectat cerințe legale în partea ce țin de înregistrare, supraveghere și raportare a controalelor în Registrul de stat al controalelor (art.1 alin.(4) lit.d) din Lege privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător). Iar în al doilea rând, organul vamal nu a identificat existența riscurilor certe necesare pentru inițierea controlului ulterior așa cum cere regulamentul respectiv.

Prin urmare, concluziile instanței de fond coincid cu conduita organului vamal, care nu s-a conformat cadrului legal citat, or, apreciind normelor citate în ansamblu incontestabil denotă că, organul vamal a încălcat un șir de norme legale în cadrul procesului administrativ în raport cu reclamanta. Iar în aceste împrejurări se constată că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele

cauzei, normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, ceia ce reprezită temei pentru casarea hotărârii instanței de fond.

Intimații, Biroul Vamal și Serviciul Vamal, fiind notificați despre apelul declarant de SRL„Filaro Impreg Service" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2021, prin referința depusă în data de 24 mai 2022, au solicitat respingerea apelului. Invocând că, hotărârea instanței de fond este una legală și întemeiată, iar careva argumente pentru anularea acesteia nu au fost invocate în cererea de apel declarată.

Totodată, indică intimații că, nu pot fi reținute alegațiile apelantei precum că, actul administrativ nu cuprinde motivele de fapt și temeiurile de drept, constatările nu sunt expuse clar și precis și nu se precizează care totuși prevederi legale au fost încălcate, iar procesul-verbal contestat nu menționează care sunt contradicțiile dintre actele verificate și declarația vamalp, ba din contra, s-a ignorat faptul că informația din declarațiile vamale și anume codul vamal corespunde cu codul vamal reflectat în actele întocmite de exportator și care au stat la baza întocmirii declarațiilor. Or, declarația de export nu poate constitui drept bază juridică în acest sens și nu certifică corectitudinea întocmirii declarației vamale, or însăși scopul reverificării declarațiilor vamale constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii întocmirii declarației vamale. Iar conform pct. 111 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17.10.2018, constatările din procesul-verbal de reverificare a declarațiior vamale vor servi drept temei pentru emiterea deciziei de regularizare, după caz.

Mai mult ca atât, în conformitate cu pct.78 din Normele metodologice privind realizarea controlului ulterior prin audit post-vămuire și reverificarea declarațiilor vamale, aprobat prin ordinul Serviciului Vamal nr.63-0 din 11.01.2013, pe baza Actului de audit post-vămuire, a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, precum și a Notei de constatare după caz, în conformitate cu prevederile art. 1811 alin. (3)-(6), art. 1272-12713, art. 2023 alin. (2) lit. e), art. 2027 din Codul vamal, ordinului Serviciului Vamal nr. 333- O din 31 iulie 2014, se emite actul — „Decizia de regularizare". Acest act constituie titlu de creanță și este un act administrativ care poate fi contestat.

Prin urmare, susțin intimații că, organul vamal a avut toate premisele legale pentru calcularea și încasarea obligației vamale de la SRL „Filaro Impreg Service", fapt pentru care a fost întocmită decizia de regularizare nr. 163 8 din 06.12.2019, iar astfel cum prevede art.127^{13} din Codul Vamal, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției obligației vamale și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii la cunoștință plătitorului vamal.

De asemenea, indică intimații că, pct.3 lit.c) din ordinul Serviciului Vamal nr.333 din 31.07.2014 „Cu privire la formularul, modul de completare și utilizare a deciziei de regularizare", stabilește expres că decizia de regularizare, ca titlu executoriu, se va emite în cazul constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit post-vămuire și/sau reverificării declarației vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetat al acestuia.

Totodată, consideră intimații că, pertinent cazului din speță constituie decizia Curții Constituționale nr. 125 din 25.11.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr.167g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 141² alin. (2²) din Codul vamal.

Astfel, argumentele invocate de către apelantă în cererea de apel, sunt nefondate și fără un suport probatoriu, or hotărârea contestată a fost adoptată cu respectarea prevederilor legale dar și cu aprecierea corectă a probatoriului administrat la dosar. Or, instanța de fond a acordat o apreciere efectivă și deplină circumstanțelor speței deduse judecății, în cosecință aplicând corect normele de drept material - situație ce a avut ca urmare adoptarea unei hotărâri întemeiate. Serviciul Vamal este organ de drept al securității economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieței interne, acesta exercită controlul legalității importurilor/exporturilor în cadrul tranzacțiilor economice externe în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale și asigură disciplina vamală.

În ședința de judecată în instanța de apel, reprezentantul apelantei SRL„Filaro Impreg Service", avocatul Iurii Alexa, a pledat pentru admiterea apelului, susținând argumentele indicate în cererea de apel motivată cât și al acțiunii înaintate în judecată.

În ședința de judecată în instanța de apel, reprezentantul intimaților, Biroul Vamal și Serviciul Vamal, Cătălina Barcar a pledat pentru respingerea apelului cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe, susținând motivele relatate din referință.

Audiind participanții la proces, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ consideră apelul admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă o decizie prin care respinge apelul.

Conform art. 231 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile judecătoriilor adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel.

Potrivit art. 232 Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

După cum rezultă din materialele cauzei, apelul nemotivat a fost depus de către SRL„Filaro Impreg Service", în data de 20 decembrie 2021 (vol. II, f.d. 50), iar apelul motivat a fost depus în data de 22 aprilie 2022 (vol. II, f.d. 84-89), or, hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a fost emis în data de 15 decembrie 2021 (vol. II,

f.d. 49), iar hotărârea motivată a fost expediată în adresa apelantei în data de 11 martie 2022 (vol. II, f.d. 76), fiind recepționată de către SRL,,Filaro Impreg Service", în data de 01 aprilie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție a trimiterii poștale (vol. II, f.d. 78), ceia ce denotă depunerea cererii de apel cu respectarea termenului prevăzut la art.232 Cod administrativ.

Conform jurisprudenţei CtEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Subsecvent, instanța de apel accentuează că, conform recomandărilor Avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se invocă că o motivație și o analiză clară, sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Completul judiciar menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărîre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărîrile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărîrea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabil, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de ar putea exercita un eficient control judiciar. Or, hotărârile motivate urmăresc scopului de a demonstra părților că acestea au fost auzite, și, astfel, să contribuie la o acceptare mai ușoară de către aceștia a deciziei (a se vedea cauza *CtEDO Ruiz Torija contra Spaniei*).

Totodată, art. 238 din Codul administrativ, prevede că, în procedura de apel nu pot fi prezentate probe noi decât dacă un participant la proces dovedește că a fost în imposibilitate să le prezinte în procedura de examinare în fond și instanța de apel le admite printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs. Instanța de apel este în drept să solicite din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Articolul 194 alin. (1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt *din oficiu* în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor

incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare). Conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În sensul art. 220 alin. (1) din Codul administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93. Iar art.93 alin.(1) din Codul administrativ, indică că,m fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Astfel, din lucrările dosarului și astfel după cum a reținut instanța de fond, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, constată că, în data de 05 octombrie 2015, SRL „Filaro Impreg Service”, a importat conform declarației vamale primare DV I65091 (seria UG nr. 8421529) din 05 octombrie 2015 - ”Utilaje pentru recoltat: Platforma de recoltat: Model PLUK-O-TRAK SR., număr de serie 32513025: A.P. 2015”. Procedura de declarare și vămuire a mărfurilor a fost desfășurată la Postul Vamal nr. 3029, Chișinău 3, PVI Industrială. La momentul întocmirii declarației primare DV I65091, la rubrica 33, ”Codul mărfurilor”, a fost indicat codul tarifar 84335985,”Utilaje pentru recoltat” (vol. I. f.d.116-133).

În data de 18 septembrie 2017, SRL „Filaro Impreg Service”, a importat conform declarației primare DV - I86513 (seria UT nr. 0177420) din 18 septembrie 2017 - 2 unități/set ”Utilaje pentru recoltat: Platforma de recoltat: Model TECNOFRUIT CF110, număr de serie 1100158: A.P. 2017 - 1 SET: (nr. serie 1100159: A.P. 2017) - 1 set”. Procedura de declarare și vămuire a mărfurilor a fost desfășurată la Postul Vamal nr. 2070, Chișinău 1, PVI Industrială. La momentul întocmirii declarației primare DV - I86513, la rubrica 33, ”Codul mărfurilor”, SRL „Filaro Impreg Service” a fost indicat codul tarifar 84335985, cu poziția ”Utilaje pentru recoltat” (vol. I, f.d. 134-154).

Prin deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 269-270 din 18 noiembrie 2019, s-a reținut că conform datelor din documentele de însoțire (invoice nr. 4151494 din 14 septembrie 2015, invoice nr. V/00111 din 11 septembrie 2017, proforme nr. 4151299 și nr. 4151300 din 20 august 2015, factura de transport nr. 3/17157 din 08 septembrie 2017, manuale de utilizare, Note explicative a agentului economic) autentificate și prezentate de către agentul economic SRL „Filaro Impreg Service”, rezultă că produsele ”PLUK-O-TRAK Senior Standard” și ”Tecnofruit CF110” reprezintă mașini autopropulsate cu patru roți motrice, puse în mișcare de un motor pe benzină cu puterea de 13 CP și respectiv un

motor diesel cu puterea de 33 CP, echipate cu foarfece pneumatice, are 6 benzi transportatoare ce încarcă fructele în lăzi și 4 platforme hidraulice cu dimensiuni de 120x40 cm și 1380x400, destinate pentru ridicarea lucrătorilor la o înălțime de până la 4 m, mărind productivitatea lor la recoltarea și curățarea pomilor. Concomitent mașina facilitează lucrul a minimum 6 muncitori: doi la sol și patru pe platforme. Mașinile sunt dotate cu dispozitive rotative pentru manipularea containerului, care asigură o punere uniformă a fructelor, și este echipată cu remorcă cu un nivel, prevăzut pentru transportarea containerelor goale (vol. I, f.d. 62).

În data de 21 noiembrie 2019, Biroul Vamal Centru a întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R, în temeiul căruia a relevat că, la momentul declarării, mărfurile nominalizate supra au beneficiat de tratament tarifar favorabil (codul scutirii 228), ce prevede scutirea de TVA la poziția tarifară 843359 conform art. 103 alin. (1) pct. 27^1) din Codul fiscal. Urmare a examinării documentelor de însoțire la declarațiile vamale, s-a constatat existența unor suspiciuni privind corectitudinea atribuirii codului mărfii, care poate fi atribuit la poziția tarifară 8428 ”Alte mașini și aparate de ridicat, de încărcat, de descărcat sau de manevrat (de exemplu ascensoare, scări rulante, transportatoare, teleferice)” subpoziția tarifară 842890900 ”Altele”. Astfel, controlul ulterior efectuat de organul vamal prin reverificare la SRL ,,Filaro Impreg Service” a stabilit suspiciuni la clasificarea tarifară eronată, a mărfii declarate la subpoziția tarifară 84335985, pe cale de consecință, a fost dispusă recalcularea și încasarea obligației vamale (TVA) în sumă de 580 087,86 lei, precum și calculate majorări de întârziere (penalități) (vol. I, f.d. 27-29).

Prin decizia de regularizare nr. 1638 din 06 decembrie 2019, s-a reținut clasificarea tarifară eronată și s-a impus spre plată SRL ,,Filaro Impreg Service” suma obligației vamale calculate spre încasare în cuantum de 800 710,49 lei (580 087,86 lei și 220 622,63 lei) (vol. I, f.d. 13).

Conform art.3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Art.5 Cod administrativ, prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 Cod Administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Art.208 alin.(1) și alin.(3) Cod administrativ, prevede că, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art.162 alin.(1) și alin.(3) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Prin urmare, respectând prevederile art.208 alin.(1) și alin.(3) Cod administrativ:

- în data de 27 noiembrie 2019, SRL „Filaro Impreg Service", a înregistrat la adresa Serviciului Vamal, cu nr. 31516 și31517 cererea privind anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 269 și 270 din 18.11.2019 (vol. I, f.d. 43-49, 63-69);

- în data de 04 decembrie 2019, SRL „Filaro Impreg Service", a înregistrat la adresa Serviciului Vamal și Biroului Vamal centru, cu nr. 21636 cererea prin care a solicitat anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21.11.2019 (vol. I, f.d. 30-37);

- în data de 16 decembrie 2019, SRL „Filaro Impreg Service", a înregistrat la adresa Serviciului Vamal, cu nr. 33230 cererea prin care a solicitat anularea deciziei de regularizare nr. 1638 din 06.12.2019 (vol. I, f.d. 15-23). Care prin răspunsurile Serviciului Vamal nr. 28/11-20732 și nr. 28/11-20739 din 18 decembrie 2019, nr. 23468 din 30 decembrie 2019 și nr. 28/11-149 din 03.01.2020, au fost respinse (vol. I, f.d. 24-25, 50-51, 70-71).

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.209 alin.(1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Ca urmare, nefiind de acord cu răspunsuyrile primite la cererile prealabile, în data de 17 ianuarie 2020, Societatea cu răspundere limitată „Filaro Impreg Service”, a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Biroului Vamal și Serviciului Vamal, privind anularea deciziilor de clasificare a mărfurilor nr. 269 și nr. 270 din 18 noiembrie 2019, a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21 noiembrie 2019, precum și a deciziei de regularizare nr. 1638 din 06 decembrie 2019, care prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2021, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (vol. II, f.d. 49).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, examinând conținutul hotărârii primei instanțe cu materialele dosarului, stabilește că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, corespund circumstanțelor de fapt.

În susţinerea opiniei enunţate, completul judiciar, reiterează prevederile art.127^{11} alin. (1) lit. a) din Codul vamal, obligaţia vamală apare, atât la import cât şi la export, şi în următoarele cazuri: când, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate.

Art.127^{13} din Codul Vamal, indică că, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal. Titularul obligației vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Conform art. 129 alin. (2^{2}) din Codul vamal, pentru sumele obligației vamale stabilite în procesul controlului ulterior sau în urma recalculării drepturilor de import şi de export, majorarea de întârziere se calculează pentru perioada de când sumele obligațiilor vamale respective urmau să fie achitate şi până la data stingerii acestora. Înscrierea în fişa de evidenţă a plătitorului vamal a majorării de întârziere calculate în procesul controlului ulterior sau ca rezultat al recalculării drepturilor de import şi de export se efectuează în baza deciziei de regularizare.

Art. 141^{2} din Codul vamal, indică, clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor şi normelor metodologice existente. În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor şi normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabileşte de către Serviciul Vamal.

Decizia de clasificare a mărfurilor, emisă de organul vamal până la acordarea liberului de vamă, se aduce la cunoştinţa declarantului în ziua emiterii acesteia. Dacă

decizia organului vamal de clasificare a mărfurilor influenţează mărimea drepturilor de import aferente tranzacţiei de import, liberul de vamă se acordă după achitarea integrală a acestora.

Organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă. Decizia de clasificare se transmite declarantului în termen de trei zile lucrătoare de la emitere.

În cazul în care decizia de clasificare a mărfurilor emisă de organul vamal influenţează asupra restricțiilor care urmează să fie aplicate acestor mărfuri, liberul de vamă nu se acordă până la prezentarea documentelor care atestă respectarea acestor restricții.

În cazul în care, până la acordarea liberului de vamă, există informaţii ce demonstrează că clasificarea mărfurilor este eronată sau informaţia prezentată de către declarant pentru verificarea corectitudinii clasificării mărfurilor nu este suficientă, organul vamal iniţiază un control suplimentar pentru a efectua expertizarea mărfurilor sau solicită acte ori informaţii suplimentare.

Pentru primirea actelor sau informaţiilor suplimentare, organul vamal, nu mai târziu de următoarea zi lucrătoare, informează declarantul, în formă scrisă, despre necesitatea prezentării actelor şi informaţiilor privind caracteristicile mărfurilor care influenţează asupra clasificării acestora şi/sau actelor care urmează să confirme aceste caracteristici. Declarantul este în drept să prezinte şi alte acte şi/sau informaţii privind caracteristicile mărfurilor.

În cazul în care controlul suplimentar nu poate fi încheiat în termenul stabilit de art. 199 alin. (1), liberul de vamă se acordă de către organul vamal doar la constituirea unei garanţii suficiente care să acopere drepturile de import, ce pot fi calculate suplimentar după obţinerea rezultatelor controlului, şi numai dacă schimbarea codificării mărfurilor nu a condus la aplicarea unor restricţii faţă de aceste mărfuri, potrivit procedurii stabilite de organul vamal.

Garanția suficientă se va constitui prin depozit bănesc sau scrisoare de garanţie emisă de o bancă din Republica Moldova (garanție bancară), sau garanție a brokerului vamal.

În sensul prezentului articol, garanţia suficientă reprezintă diferenţa drepturilor de import calculate pe baza clasificării mărfurilor stabilite de organul vamal cu titlu provizoriu şi drepturilor de import calculate pe baza clasificării mărfurilor stabilite de declarant.

În situaţia prevăzută la alin.(2^6), drepturile de import calculate pe baza clasificării mărfurilor stabilite de declarant se transferă la contul bugetului de stat, garanţia suficientă constituită prin depozit bănesc se transferă la contul trezorerial de garanţii, iar garanţia bancară sau garanţia brokerului vamal se constituie la biroul vamal la care se efectuează formalităţile vamale de import, înainte de acordarea liberului de vamă.

Organul vamal informează în scris declarantul, nu mai târziu de următoarea zi lucrătoare, despre mărimea garanţiei suficiente. Liberul de vamă se acordă imediat după constituirea garanţiei suficiente necesare.

Termenul maxim stabilit pentru efectuarea controlului suplimentar şi emiterea deciziei de clasificare nu va depăşi 90 de zile calendaristice de la data ridicării mărfurilor din vamă.

În urma încheierii controlului suplimentar cu emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor, se va încasa obligația vamală prin întocmirea deciziei de regularizare sau se va restitui garanția constituită, iar operațiunea de vămuire se va considera a fi încheiată.

Obligația vamală apărută urmare a încheierii controlului suplimentar privind stabilirea definitivă a codului mărfurilor se încasează din contul garanției constituite, imediat după aducerea la cunoștință a deciziei de regularizare plătitorului vamal. În cazul dat, majorarea de întârziere nu se calculează.

Serviciul Vamal este împuternicit să emită pentru unele tipuri de mărfuri norme metodologice cu privire la clasificarea lor, asigurând publicarea acestor norme.

Decizia Serviciului Vamal cu privire la clasificarea mărfurilor este obligatorie. Declarantul este în drept să conteste decizia în modul stabilit de legislaţia în vigoare.

Conform art. 181^1 din Codul vamal, controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta.

Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declaraţiei vamale, pe o perioadă ce nu depăşeşte termenul de prescripţie stabilit la art. 127 alin. (10).

Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării şi realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parţial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) şi metode (control total, control selectiv, control electronic).

În termenul prevăzut la alin. (2), organul vamal verifică orice document, registru şi evidenţă referitoare la mărfurile provenite din comerţul internaţional sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operaţiunile menţionate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deţine informaţii în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eşantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate.

Se interzice efectuarea repetată a controalelor ulterioare asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru perioada unui an bugetar care anterior a fost supusă controlului, cu excepţia cazurilor când efectuarea controlului ulterior repetat este impusă de:

a) comiterea unor erori, inclusiv procedurale în cadrul efectuării controlului ulterior, care au condus la anularea rezultatelor acestuia;

b) examinarea contestaţiilor depuse împotriva deciziei organului vamal sau acţiunii colaboratorului vamal;

c) reorganizarea sau lichidarea persoanei controlate;

d) auditul activităţii organului vamal de către organul ierarhic superior;

e) depistarea, după efectuarea controlului ulterior, a unor semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior precedent;

f) constatarea elementelor constitutive ale infracţiunii de contrabandă sau ale altor infracţiuni;

g) efectuarea unui control prin contrapunere.

Drept temei pentru efectuarea controlului vamal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii organului vamal de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol.

Controlul ulterior iniţiat sau aflat în curs de iniţiere urmează a fi încheiat printr-un raport dacă:

a) persoana la adresa căreia a fost inițiat sau urmează a fi iniţiat controlul ulterior a fost lichidată;

b) persoana la adresa căreia a fost inițiat sau urmează a fi iniţiat controlul ulterior nu este de găsit, iar informația de care dispune organul vamal este insuficientă şi nu permite regularizarea situaţiei.

Dacă după controlul ulterior rezultă că dispoziţiile ce reglementează destinaţia vamală respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situației, indiferent de nivelul şi forma de control vamal aplicate anterior.

Serviciul Vamal aprobă modelul documentului necesar regularizării situaţiei, precum şi instrucţiunile de completare ale acestui document.

În cazul în care se constată apariţia unei obligaţii vamale sau plata sumelor în plus, organul vamal încasează diferenţele în minus sau restituie sumele plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislaţiei în vigoare.

Art.185 alin. (1) lit. e^1) din Codul Vamal, indică că, controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal şi constă în: controlul ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale.

În conformitate cu art. 202^1 din Codul vamal, auditul postvămuire este una dintre formele controlului vamal ulterior, care are drept scop verificarea respectării legislaţiei în vigoare de către persoanele stabilite în Republica Moldova la momentul trecerii mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova şi plasării acestora sub o destinaţie vamală. Auditului postvămuire pot fi supuse persoanele implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în operaţiunile supuse auditului postvămuire sau persoanele care dispun de documentele şi datele respective din motive profesionale.

Auditul postvămuire este efectuat de organele vamale conform procedurilor stabilite de Guvern.

Controlul vamal ulterior prin auditul postvămuire al persoanelor care practică activitate de întreprinzător se înregistrează, se supraveghează şi se raportează în conformitate cu prevederile Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător.

Serviciul Vamal are obligaţia să-şi coordoneze planul controalelor ulterioare prin audit postvămuire cu Serviciul Fiscal de Stat, precum şi să facă cu acesta schimb de informaţii respective. În cazul identificării unor coincidenţe în partea ce se referă la persoana supusă auditului, este obligatorie efectuarea controalelor comune.

Pentru exercitarea auditului postvămuire, în termenul prevăzut la art.202^5 alin. (2) după acordarea liberului de vamă, pentru a se asigura de exactitatea informaţiilor furnizate în declaraţia vamală sau în declaraţia sumară, organele vamale verifică toate documentele şi datele care se referă la operaţiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicînd aceste mărfuri. Organele vamale pot să examineze aceste mărfuri şi/sau să preleveze eşantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.

În procesul auditului postvămuire, organul vamal este obligat să identifice şi să examineze imparţial toate faptele şi circumstanţele ce au tangenţă cu trecerea mărfurilor peste frontiera vamală şi plasarea acestora într-o destinaţie vamală.

Auditul postvămuire poate fi efectuat la sediul şi în încăperile titularului mărfurilor sau ale reprezentantului său, ale oricărei persoane legate direct sau indirect, cu titlu profesional, de aceste operaţiuni ori ale oricărei persoane care dispune de documentele respective, cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv în scop de domiciliu şi reşedinţă, sau la sediul organelor vamale.

În cadrul auditului postvămuire poate fi examinat întregul sistem structural-organizatoric intern al persoanelor auditate.

În cazul în care în procesul desfăşurării auditului postvămuire este necesară stabilirea anumitor fapte şi circumstanţe în baza documentelor sau mărfurilor care se află în posesia altei persoane cu care persoana auditată are sau a avut relaţii economice şi/sau financiare, organul vamal este în drept, cu emiterea unui nou ordin de control, să desfăşoare o verificare prin contrapunere.

În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului postvămuire.

În procesul efectuării auditului postvămuire, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor.

Auditul postvămuire se efectuează în baza unui ordin de control emis de către directorul general al Serviciului Vamal/şeful biroului vamal sau de persoanele împuternicite de aceştia.

Ordinul de efectuare a auditului postvămuire este emis în forma stabilită de Serviciul Vamal.

Efectuarea auditului postvămuire se aduce la cunoştinţa persoanei auditate cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de data iniţierii controlului, conform procedurii stabilite de Guvern, cu excepţia controlului inopinat.

Perioada de desfăşurare a auditului postvămuire nu trebuie să depăşească 2 luni de la data iniţierii auditului postvămuire. În cazuri întemeiate şi justificate documentar, persoanele menţionate la alin. (11) pot decide prelungirea duratei de desfăşurare a auditului postvămuire cu cel mult 4 luni sau sistarea auditului postvămuire. Perioada

sistării şi prezentării documentelor nu se include în durata efectuării auditului postvămuire.

Auditul postvămuire poate fi suspendat, la decizia organelor vamale, în cazul:

a) intervenţiei unei forţe majore, constatate în modul stabilit;

b) intentării unui proces judiciar care are importanţă pentru auditul postvămuire;

c) solicitării motivate (întemeiate şi justificate documentar) a persoanei auditate, însă nu mai mult de 30 de zile.

Auditul postvămuire iniţiat şi neiniţiat urmează a fi încheiat printr-un raport, dacă:

a) persoana juridică în privinţa căreia urmează a fi iniţiată sau a fost iniţiată procedura de audit postvămuire a fost lichidată, iar persoana fizică întreprinzător individual în privinţa căreia urmează a fi iniţiată sau a fost iniţiată procedura de audit postvămuire a fost radiată din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali;

b) persoana în privinţa căreia urmează a fi iniţiată sau a fost iniţiată procedura de audit postvămuire nu este de găsit, iar informaţia de care dispune organul vamal nu permite regularizarea situaţiei.

Auditul postvămuire se efectuează în orele de lucru ale organului vamal şi ale persoanei juridice sau fizice controlate.

În cazul în care persoana auditată nu dispune de sediu sau de încăpere ce poate fi utilizată pentru efectuarea auditului postvămuire ori sediul se află la adresa de domiciliu, ori în alte cazuri în care nu există condiţii optime de lucru, auditul postvămuire se efectuează în sediul organului vamal, respectînd prevederile art.145 din Codul fiscal, cu întocmirea obligatorie a actului de ridicare de la persoana juridică sau fizică a documentelor necesare.

Contestarea ordinului de efectuare a auditului postvămuire, de suspendare sau de prelungire a auditului nu împiedică efectuarea controlului.

Suspendarea de către instanţa de judecată a ordinului de efectuare a auditului postvămuire, de prelungire sau de modificare a auditului postvămuire nu împiedică efectuarea controlului ulterior prin audit postvămuire.

În corespundere cu art. 202^2 din Codul vamal, reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane.

Reverificarea declarației vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern.

În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor.

Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare.

În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

Conform art. 202^5 alin. (1)-(2)din Codul vamal, pentru exercitarea controlului ulterior, instituţiile şi persoanele implicate direct sau indirect în tranzacţii economice externe sînt obligate să prezinte gratuit organelor vamale toate documentele, datele şi informaţiile necesare care se referă la obiectul controlului ulterior. Aceste date şi informaţii se transmit în formă scrisă sau pe orice suport material compatibil în termenul stabilit de organele vamale, care nu poate fi mai mic de 24 de ore din momentul solicitării.

Persoanele care desfăşoară tranzacţii economice externe sînt obligate să păstreze documentele aferente acestor operaţiuni, în scopul desfăşurării controlului ulterior, pentru o perioadă de 4 ani calendaristici, care se calculează după cum urmează:

a) în cazul mărfurilor puse în liberă circulaţie cu acordarea de facilităţi fiscale şi vamale, în funcţie de destinaţia lor finală – de la sfîrşitul anului calendaristic în care ele încetează a mai fi supuse supravegherii vamale;

b) în cazul mărfurilor puse în liberă circulaţie în alte împrejurări decît cele stabilite la lit.a) sau al mărfurilor declarate pentru export – de la sfîrşitul anului calendaristic în care sînt acceptate declaraţiile de punere în liberă circulaţie sau cele de export;

c) în cazul mărfurilor plasate sub orice destinaţie vamală – de la sfîrşitul anului calendaristic în care destinaţia a fost încheiată.

Art. 103 alin. (27^1) din Codul fiscal, prevede că, se scutesc de T.V.A. fără drept de deducere: tractoarele agricole de la poziţiile tarifare 870191100, 870192100, 870193100, 870194100, 870195100 şi tehnica agricolă de la poziţiile tarifare 842449100, 842482100, 8432, 843320, 843330000, 843340000, 843351000, 843352000, 843353, 843359, 8436, 8437 şi părţi ale acesteia de la poziţiile tarifare 8432, 8433 şi 8437.

Conform pct. 57, 62, 103, 110-111, 121-123 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17 octombrie 2018, acțiunile de control ulterior prin audit postvămuire se desfăşoară sub formă de:

1) control general, care reprezintă activitatea de verificare a tuturor operaţiunilor vamale pentru o perioadă determinată;

2) control parţial, care reprezintă activitatea de verificare a uneia sau mai multor operaţiuni vamale pentru o perioadă determinată. În scopul confirmării sau infirmării aplicării corecte şi unitare a reglementărilor vamale şi a altor dispoziţii legale, controlul se poate extinde asupra tuturor operaţiunilor vamale;

3) control repetat, care reprezintă activitatea de verificare în cazul în care rezultatele controlului ulterior exercitat anterior sînt neconcludente sau incomplete ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare vamală/fiscală şi, prin urmare, se impune exercitarea unui nou control ulterior.

Auditul postvămuire planificat sau inopinat se iniţiază şi se execută în baza ordinului de control (al cărui formular este prezentat în anexa nr.4), aprobat de directorul

Serviciului Vamal/şeful biroului vamal sau de persoanele împuternicite de aceştia, şi finalizează cu întocmirea actului de audit postvămuire şi/sau a deciziei de regularizare.

Pe parcursul efectuării auditului postvămuire, ordinul de control poate fi suspendat sau modificat prin emiterea unui nou ordin de control, cu informarea în scris a persoanei controlate cu privire la motivul suspendării sau modificării acestuia şi prezentarea unei copii persoanei controlate.

Actul de audit postvămuire (în continuare – actul) este un document procedural care se întocmeşte în termen de 10 zile lucrătoare de la data întocmirii procesului-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului postvămuire. Procesul-verbal se semnează de către echipa de control şi de persoana auditată sau de reprezentantul acesteia, chiar şi în caz de dezacord asupra conţinutului acestuia. Formularul actului este prezentat în anexa nr.13.

Actul trebuie să cuprindă motivele de fapt şi temeiurile de drept în ceea ce priveşte constatările şi măsurile dispuse de echipa de control.

Constatările din act trebuie să fie bazate pe documente şi date expuse clar şi precis, eliminîndu-se orice elemente şi aprecieri subiective care încarcă nejustificat conţinutul acestuia.

Iregularităţile constatate se consemnează în mod obligatoriu în act, precizîndu-se prevederile legale încălcate, cu determinarea efectului bugetar în situaţiile în care s-a constatat apariţia unei obligaţii vamale sau a unei sume plătite în plus. Prin act se consemnează, de asemenea, diferenţele privind alte taxe şi impozite datorate statului în cadrul operaţiunilor vamale.

Actul semnat în modul corespunzător sau numai de către echipa de control, în cazul imposibilităţii de a fi semnat de persoana auditată, se înregistrează, la încheierea controlului, în registrele de evidenţă ale organului de control.

În situaţiile în care controlul nu se exercită la sediul persoanei controlate, ci se efectuează pe baza documentelor aflate la dispoziţia organului vamal sau obţinute de la alte autorităţi ori persoane potrivit dispoziţiilor legale, precum şi atunci cînd se refuză semnarea actului, acesta se semnează numai de către echipa de control, fiind comunicat persoanei a cărei activitate a fost controlată prin intermediul trimiterilor poştale recomandate cu aviz de recepţie.

Data comunicării rezultatelor controlului este considerată data semnării de către persoana controlată sau de reprezentantul persoanei controlate a actului, data înscrisă de operatorul poştal pe avizul de recepţie sau data la care expiră termenul de 5 zile lucrătoare de la data indicată în citaţia de audit postvămuire/reverificare a declaraţiilor vamale, remisă în vederea invitării persoanei controlate la sediul organului de control, pentru a lua cunoştinţă de rezultatele auditului postvămuire.

Procesul-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale este un act procedural care se gestionează conform procedurii stabilite pentru actul de audit postvămuire, potrivit prezentului Regulament. Acesta se întocmeşte în cazul reverificării unei sau mai multor declaraţii vamale ce se soldează cu constatarea încălcărilor legislaţiei şi deţine acelaşi statut juridic ca şi actul de audit postvămuire. Formularul procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale este prezentat în anexa nr.14.

Data comunicării rezultatelor controlului ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale este considerată data semnării de către persoana controlată sau de reprezentantul persoanei controlate a procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale, data înscrisă de operatorul poştal pe avizul de recepţie sau data la care expiră termenul de 5 zile lucrătoare de la data indicată în citaţia de audit postvămuire/reverificare a declaraţiilor vamale, transmisă în vederea invitării persoanei controlate la sediul organului de control pentru a lua act de rezultatele reverificării declaraţiilor vamale.

Constatările din procesul-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale vor servi drept temei pentru emiterea deciziei de regularizare, după caz.

Pe baza actului de audit postvămuire, a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, precum și a notei de constatare, după caz, în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, se emite decizia de regularizare. Acest act constituie titlu de creanță și este un act administrativ care poate fi contestat în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, Legii contenciosului administrativ nr.793/2000 şi alte acte normative în vigoare.

În cazurile în care obligațiile vamale recalculate nu pot fi încasate de la plătitorul vamal pe a cărui nume a fost emisă decizia de regularizare, după epuizarea tuturor opțiunilor posibile de executare silită a obligației vamale conform prevederilor Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, organul vamal va fi în drept să anuleze decizia de regularizare emisă anterior, cu elaborarea unei noi decizii de regularizare pe numele persoanei solidar responsabile cu plătitorul vamal, în cazul existenței acesteia.

Decizia de regularizare, emisă în baza notei de constatare, procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, precum şi a actului de audit postvămuire, constituie actul prevăzut pentru încheierea din oficiu a regimurilor vamale suspensive sub care au fost plasate mărfurile.

În temeiul pct. 78 din Normele metodologice privind realizarea controlului ulterior prin audit post-vămuire și reverificarea declarațiilor vamale, aprobat prin ordinul Serviciului Vamal nr. 63 din 11 ianuarie 2013, pe baza actului de audit post-vămuire, a Procesului verbal de reverificare a declarațiilor vamale, precum și a Notei de constatare după caz, în conformitate cu prevederile art. 1811 alin. (3)-(6), art. 1272-12713, art. 2023 alin. (2) lit. e), art. 2027 din Codul vamal, Ordinului Serviciului Vamal nr. 333-O din 31 iulie 2014, se emite actul – "Decizia de regularizare". Acest act constituie titlu de creanță și este un act administrativ care poate fi contestat în conformitate cu Codul vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, și alte acte legislative în vigoare.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Completul judiciar atestă că, instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii ca neîntemeiate, nefiind stabilite careva motive privind anularea deciziilor de clasificare a mărfurilor nr. 269 și nr. 270 din 18 noiembrie 2019, a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21 noiembrie 2019, precum și a deciziei de regularizare nr. 1638 din 06 decembrie 2019, emise de Serviciul Vamal și Biroul Vamal

Centru, ce ar cădea sub incidența art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, fiind emise cu respectarea legislației în vigoare, competenței și procedurii.

Întrucât, atât în ședința de judecată în instanța de fond, cât și în instanța de apel s-a constatat că, SRL „Filaro Impreg Service", la momentul declarării mărfurilor "PLUK-O-TRAK Senior Standard" și "Tecnofruit CF110" a beneficiat de tratament tarifar-favorabil, procedura vamală (4200) cu codul scutirii "228", marfa fiind declarată la poziția tarifară 8433, subpoziția tarifară 84335985.

La acest capitol, Completul judiciar reține că, prevederile Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, la poziția tarifară 8433 include "maşini şi utilaje pentru recoltat şi treierat produse agricole, inclusiv prese de balotat paie sau furaje; maşini şi utilaje pentru tuns gazon şi pentru secerat; maşini pentru curăţat, sortat sau triat ouă, fructe sau alte produse agricole, altele decât maşinile şi aparatele de la poziţia 8437". Subpoziția 843359 "Altele". Însă, organul vamal examinând documentele de însoțire la declarațiile vamale a constatat existența unor suspiciuni privind corectitudinea atribuirii codului mărfii, care poate fi atribuit la poziția tarifară 8428 "Alte mașini și aparate de ridicat, de încărcat, de descărcat sau de manevrat (de exemplu ascensoare, scări rulante, transportatoare, teleferice)", subpoziția tarifară 842890900 "Altele". Or, prin controlul ulterior efectuat de organul vamal prin reverificare la SRL „Filaro Impreg Service", a stabilit suspiciuni la clasificarea tarifară eronată a mărfii declarate la subpoziția tarifară 84335985, motiv din care pe cale de consecință, a fost dispusă recalcularea și încasarea obligației vamale (TVA) în sumă de 580 087,86 lei, precum și calculate majorări de întârziere (penalități) în cuantum de 220 622,63 lei.

Astfel, Completul judiciar conchide că instanța de fond întemeiat a stabilit ca fiind justă concluzia organului vamal materializată în actele contestate de SRL „Filaro Impreg Service", deoarece poziția tarifară 8433 cuprinde mașinile, aparatele și utilajele care, în locul uneltelor manuale, permit să se execute mecanic diferite lucrări agricole pentru recoltarea produselor (tăiere, smulgere, strângere, culegere, tasare, treierare, egrenare, formarea de mănunchiuri etc), inclusiv mașinile de tuns gazon, secerătoarele ca și presele de balotat paie sau furaje. Printre acestea se numără și mașinile de cules bumbacul, mașinile de recoltat inul, mașinile de recoltat via (tractate sau automotrice), mașinile pentru recoltarea de exemplu a fasolei verzi, a roșiilor, a morcovilor etc. Poziția disputată exclude mașinile de încărcat snopi, elevatoarele de paie sau de saci, elevatoare pneumatice, descărcătoare de furaj cu gheare, elevatoare de semințe cu cupe, mașini de încărcare pneumatice pentru semințe, macarale agricole și alte mașini de ridicat sau de manevrat (poziția 8426 sau 8428).

La poziția tarifară 8428 cu excepția mașinilor și aparatelor de ridicare sau de manevrare de la pozițiile 84.25 până la 84.27, poziția cuprinde o varietate mare de mașini sau de aparate care realizează mecanic, indiferent de domeniul de utilizare (inclusiv pentru agricultură, metalurgie etc), toate operațiunile de manevrare a materialelor, mărfurilor etc. (ridicarea, deplasarea, încărcarea, descărcarea etc), inclusiv aparatele asemănătoare pentru persoane. Or, conținutul poziției date nu se limitează la mașinile și aparatele de ridicat sau de manevrat materiale solide. Iar platformele în litigiu reprezintă

mașini destinate a fi utilizate în principal în agricultură pentru a ridica și coborî muncitorii care vor recolta fructe și încărcarea/descărcarea containerelor, adică platformele asigură funcțiile prevăzute la poziția 8428 9090 ”Alte mașini și aparate de ridicat, de încărcat, de descărcat sau de manevrat”.

În acest context, Completul judiciar se aliniază concluziei instanțe de fond precum că, mărfurile abordate în prezenta cauză se circumscriu fidel poziției tarifare 8428.

De altfel, nu este determinantă clasificarea stabilită de țara producătoare a mărfii importate pe teritoriul Republicii Moldova, iar în sensul vizat urmează a fi analizate și alte acte și documente aferente mărfii/tranzacției efectuate, care per ansamblu ar direcționa spre o clasificare tarifară elocventă.

În acest context, Completul judiciar atestă după cum just a stabilit și instanța de fond, că conduita organului vamal este conformă cadrului legal citat supra, actele contestate de partea reclamantă au fost motivate în fapt și în drept, precum și au fost emise în conformitate cu rigorile prescrise de lege, motiv din care abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

Prin urmare, instanța de apel nu poate reține argumentele apelantei SRL„Filaro Impreg Service”, deoarece aceasta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor.

Totodată, Completul judiciar respinge ca neîntemeiat și argumentul apelantei precum că hotărârea primei instanțe este una ilegală. Analizând conținutul hotărârii contestate, Colegiul reține că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, va respinge ca fiind neîntemeiată și critica apelantei precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor acumulate, ori, rolul activ exercitat de instanță, în deslușirea corectă a raportului dintre părți, este evident manifestat, în condițiile analizei apărărilor reclamantului exprimate pe cale incidentală, dar, în cadrul fixat de reclamant și în limitele obiectului dedus judecății.

Din considerentele enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, concluzionează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În acest context, Completul judiciar respinge argumentele invocate de către apelantă, care sunt neîntemeiate, pur declarative. Or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de apel, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul apelului nu se întrezărește vreunul din temeiurile de apel expres prevăzute de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, apelul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În asemenea circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, conchide că, prima instanța just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiate, iar careva temei legal pentru casarea hotărârii n-a fost stabilit în instanța de apel.

Luând în considerare cele menționate mai sus și având în vedere faptul că, prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, iar cererea de apel declarată de către SRL„Filaro Impreg Service”, este neîntemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către SRL„Filaro Impreg Service” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2021.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de SRL„Filaro Impreg Service” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 15 decembrie 2021.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată la Curtea Supremă de Justiție.

Cererea de recurs se depune în termen de 30 de zile de la data notificării dispozitivului deciziei instanței de apel, prin intermediul Curții de Apel Chișinău, iar motivarea recursului se prezintă în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei motivate a instanței de apel, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul Veronica Negru

Judecător Ina Dutca

Judecător Ecaterina Palanciuc